

[Elisabeth Bruun Olesen]

Det, jeg sagde, var, at der er et svælg mellem de ønsker og de hensigter, man har, og den handling, der er penge til. Når der ikke er nogen penge eller meget få penge til alle de ting, man ønsker, så bliver det en masse ord uden realiteter bagved.

Jeg er da glad for, at man er nået så vidt i Det Konservative Folkeparti, at man har haft en lang diskussion om det, og at man på papiret har de rette synspunkter. Det er dog bedre, end hvis man også på papiret havde nogle synspunkter i stil med dem, Fremskridtspartiet har. Det er da godt, at man er nået så langt. Så er det næste skridt, hvordan man får sat handling af til det. Hvordan handler man uden for dette hus, men så sandelig også inde i dette hus, for ligestilling handler altså også om lovgivning? Det handler om vores arbejdsmarkedslovgivning, sociallovgivning og mange andre lovgivninger, og det er derfor, man også skal diskutere det i Folketinget.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal starte med at sige, at jeg er glad for, at arbejdsministeren er nået frem til salen. Vi har flere gange drøftet fleksibel arbejdstid, og det er da også en af de ting, jeg vil tage fat i igen, ikke mindst inspireret af hr. Helge Adam Møller. Man kan læse i Information torsdag den 15. januar 1987:

»Dansk Arbejdsgiverforening har udformet flere modeller for den fleksible arbejdstid, man ønsker indført for at kunne holde det kostbare maskineri i gang døgnet rundt. Frem for at operere med en 39 eller 35 timers arbejdsuge foretrækker arbejdsgiverne at tænke i hele året, forstået på den måde, at der f.eks. arbejdes 60-70 timer i højsæsonen - typisk om sommeren for byggefagenes vedkommende - for så at lægge ferierne om vinteren.«

Lad os gøre det tankeeksperiment, at vedkommende tømrersvend eller snedkersvend er gift med en ansat i en butik. De har det jo traditionelt sådan, at dér, hvor de har mest travlt, det er også en slags højsæson, det er omkring juletid, altså i vinterperioden, omkring nytårsudsalg, og hvad har vi. Så begynder man at kunne se, hvorledes den familie får vanskeligheder med at holde sommerferie sammen med børnene. Hvis det ene hold skal arbejde på den måde i sommerferien,

det skal bygningshåndværkeren, i blokke om sommeren, hvor det er nemt at komme til på arbejdsmarkedet, fordi vejret er godt, så kan han køre al sin arbejdstid af der og så gå ledig i den mørke tid. Omvendt er det for moderen i denne familie. Det bliver umuligt at være barn i den familie, sådan at man kan være sammen med sine voksne i de perioder, hvor man har brug for det.

Det kan ikke være rimeligt i vores samfund, at arbejdsgiverne alene skal bestemme, hvordan vi skal indrette vores tilværelse. Hvis Dansk Arbejdsgiverforening og regeringen og de borgerlige partier får mulighed for at få lagt den fleksible arbejdstid til rette, sådan som de har forestillet sig det, bliver det langt vanskeligere ikke alene at være kvinde, men også at være barn og have sine forældre omkring sig, og det kan vel ikke være meningen.

Hvis man har haft gode drøftelser af dette i den konservative gruppe, hvilket jeg da ikke skal afvise at man kan have haft, så ville jeg ønske, at arbejdsministeren havde været med i den drøftelse, sådan at han kunne konkretisere, om han er enig i, at den fleksible arbejdstid skal forstås sådan, som Dansk Arbejdsgiverforening forstår det. Hvis det ligger sådan, så tror jeg, at man lægger nogle vanskeligheder, nogle sten i vejen for, at kvinderne kan få en bedre tilværelse. Og det er jo meget det, der ligger, når vi taler om kvindernes ligestilling.

Vi har jo en ligelønslov i det her land. Dansk Arbejdsgiverforenings lønstatistik for 1986 blev offentliggjort her mellem jul og nytår, og vi havde god tid til at kigge på den. Det havde jeg i alt fald midt i al jule- og nytårshallojet. Der kunne man se, hvordan ligelønnen har det nu om dage. Kvinderne sækker agterud, og siden 1982 - man kan spørge sig selv, om det er tilfældigt, at det var, da den siddende regering kom til - er uligelønnen blevet forværret, sådan at kvinderne i snit set i forhold til faglærte mænd har 7 kr., næsten 8 kr. mindre i timen, hvor de, da denne regering kom til, havde 5 kr. mindre i timen. Jeg er bange for, at det ikke er tilfældigt.

Propos at vi har en ligelønslov, vil jeg godt spørge arbejdsministeren - når nu han er kommet, hvilket jeg takker for: hvad vil regeringen gøre? Hvad vil arbejdsministeren gøre i de her sammenhænge? Jeg ved godt,